

um 14.000 kr. og er hesin peningur allur nýttur til at keypa ull, tógv og klæðir fyri. Skiligt er, at peningurin á henda hátt ger nógv ferðir meira gagn, enn um hann varð sendur sum peningur. Roknskapur er altíð til skjals á Finnlands skrivstovuni eins og listar yvir nevnið á teimum, sum latið hava gávar. Frá finnsku legatiónini í København er komið telegram um at »lacka alla vederbörande»,

og verður henda tólk heryið flutt fram. Ætlanin er nú at halda á við arbeiðinum. — Tað má ikki leggjast, so leingi Finnendingar stríðast fyri at bjarga sær og hinum Norðanlondunum frælsi og frið!

Tórshavn, hin 11. mars 1940.
Finnlandsnevndarinnar vegna.
Carl Johan Bech.

Verður læraraskúlin, studentaskúlin og kostskúlin lagdur á Tvøroyri.

Til
Udvalget vedrørende Forslag til
Færøernes Seminarium, Gymnasium og Kostskole.

Man har bragt í Erfaring, at Udvalget ikke har kunnet opnaa Enighed vedrørende Forslaget til »Færøernes Seminarium, Gymnasium og Kostskole» grundet Thorshavns Kommunes Stilling til samme.

Det maa formenes at være af meget stor Vigtighed, at man allerede i indeværende Lagtingsamling kan opnaa Enighed om et Forslag vedrørende nævnte Skoleordning, som Ministeriet kan tiltræde. En eventuel Udsættelse af denne vigtige Sag indebærer ikke alene den Risiko, at Forholdene kan have udviklet sig saaledes, at Skoleplanen, naar den paa et senere Tidspunkt forelægges Ministeriet, ikke finder de samme Forudsætninger og Mulighed for at nyde Fremme som Tilfælde er nu. Men hertil kommer, at saafremt man ikke kan opnaa et stort Flertal for en for Ministeriet acceptabel Ordning, vil man ikke saa godt fra Lagtingets Side kunne gaa ind for Regeringen med Andragende om at yde Lagtingets Studenterkursus et midlertidigt Statskursus, indtil Seminarie-, Gymnasie- og Kostskoleordningen er gjenført, saa Kursuset kan være i Stand til at yde Eleverne de samme økonomiske Fordele, som den foreslaaede højere Skoleordning byder.

Da man saaledes i allerhøjeste Grad er interesseret i, at Lagtingets endelige Behandling af omskrevne Skolespørgsmaal ikke maa udsættes, tillader man sig herved at anmode det ærede Udvalg om at tage under Overvejelse, hvorvidt man kan lægge Seminariet, Gymnasiet og Kostskolen i f. Eks. Tveraa, hvor der er ideelle Forhold med Hensyn til Ordning af den omstridte Ovelsesskole til Seminariet, idet man i Frødebo Sogns Kommune foruden Folkeskoleafdelingen i Tveraa har i selvstændig Skole i Frødebo, i selvstændig Skole i Ørdevig-Lien og i Forskole i Trangsnaag.

Medunderskrevet P. M. Dam kan som Formand for Forstanderskabet for Frødebo Sogns Kommune paa Kommunens Vegne erklære, at Frødebo Sogns Kommune er indforstået med,

at Sognets Folkeskoler benyttes som Ovelsesskoler til Seminariet,

at Kommunen yder et aarligt Tilskud til den højere Skole paa Kr. 12.500,

at Kommunen iøvrigt imødekommer alle de Krav som i Lagtingets staaende Udvalgs Betænkning vedrørende den højere Skole er stillet til Thorshavns Kommune med Hensyn til Tilvejebringelse af Grundarealer, Svømmebasin og Idrætsplads m. m.

Kommunen er yderligere indforstået med at levere Skolen elektrisk Lys for 3 Øre kw.

Det bemærkes, at paa Tveraa er der ingen Bygningsskat og ingen Vandafgift, og med Hensyn til Opførelsen af Skolebygningerne kan anføres, at man paa Tveraa utvivlsomt er i Besiddelse af et Byggemateriale, der haade er billigere og bedre end Cementbetonen, hvilket er et Moment i Sagen, der i disse Tider taler meget stærkt for at anbringe Skolen i Tveraa.

p. l. Færøernes Lagting, den 9. Marts 1940.

P. M. Dam. Jacob Nielsen.
Kr. Djurhuus.

Hetta bræv varð lagt á tingborð fyri at bjarga mentaskúlumálinum.

Ófatuligt, at Havnar kommuna skal stilla seg so tvøran í hesum lívsmáli. Tað kann ikki bera til, at býráðið hevur

Havnarfólk yvirhøvur aftan fyri seg, í býráðsins nótan av at nýta kommunuskúlan sum øvingarskúla, og tess láturliga treyt, at lögtingið skal rinda so og so nógv, um Havnar kommuna skal rinda ein vissan pening, er beinleiðis at vísa skúlamálinum burtur.

800.000 kr. kundu Føroyingar fingið til byggingar av mentaskúlanum. Men henda pening forkomu stórbóndaflokks- og sjeymannasjálvstýrismenninir fyri í ár.

Nú megu javnaðarmenn og sambandsmenn syrgja fyri, at tilfíkt stórdráp megu stórbóndaflokkurin og sjeymannasjálvstýrið í samanspæli við Havnar kommunu aldri aftur sleppa at gera.

Tvøroyri hevur nú boðið ministeriinum og lögtinginum alt tað, ið kreyst av teirri kommunu, har skúlin skal vera.

Skúlan kann Havnar kommunu so státt ikki spenna bein fyri, ífall ministerið framvegis vil og kann fremja málið. Tí skúlin kann sjálvandi makaleyst liggja aðrastaðni enn í Havn.

Ymisk tíðindi

Stórkavi

hevur verið um Føroyar. Í Havn gjørdi klakin so mikið av skaða friggjanáttina á teir elektrisku træðrinar, at elektríkararnir máttu arbeiða úti alla náttina, fyri at fáa alt aftur í rættlag. Í Suðuroynni vóru telefon- og ravmagnstræðrirnir klakaðir so nógv, at hópur er slitaður, og stormurin hevur verið so nógvur, at hann hevur kvelt fleiri pelar av um tvoran.

Í havsneyð.

Í ódnini, sum brast á hós kvöldi, vóru menn ymsa staðni úr Føroyum í hávsneyð.

Hvannasundsbáturin, ið royndi á Norðhavinum, villist í kavatjúknini og lá úti alla ódnarnáttina. Hann kom móti morgni inn á Gotuvík. Hagar kom eisini »Bjorgvin», ið eins og Hvannasundsbáturin hevði roynt á Norðhavinum.

Havnarbáturin »Magnus Heinason» var á Vesturhavinum, tá

ódnin brast á. Hann kom seint á kvöldi á Miðvág. Teir høvdu ikki hildið líkindi verið fyri at komið á Havnina hetta kvöld.

Eina verst vóru Sandoyingar staddir. Teir royndu nakað úttaraga á havi tá ódnin brast á. Ein bátur hevði fingið maskinskaða, og ein annar tók hann uppá sleip. Men hesin fekk røðurskaða, og tá gjørdist so lítið. Manningarnar á hesum báðum bátunum máttu fara yvir í ein triðja Sandsbát (ein seksæring, sigst) og lata bátarnar fara, í nú var verðir so ringl, at ikki kundi verða talan um at sleipa teir til lands. Eisini hesin bátur villist. Tá teir vóru komnir undir land, var oljan uppi. Friggjamorgunin komu teir bógvandi inn á Sandsvík. 20 mannalív bar henda dygdarfjøl aftur at landi.

Eisini úr Suðuroy vóru bátar úti hós dagin. Tibetur komu teir allir aftur til lands.

3 kolafarmar

eru nú fòrdir til Danmarkar. Ætlanin er at halda fram við kolaflutninginum til Danmarkar. Har er trot uppá brenni. Men tessverri tykist tað vera so, at Føroya kol peningaliga ikki orkar at fáa stórdriftina í gongd.

Her má hitt almenna hjálpa á ein ella annan hátt. Tað má í øllum føllum syrgja fyri, at driflin nú skjótt kemur í fulla gongd, so ikki verður kolatrot hjá nokrum í Føroyum, og útflutningur av kuli skuldi helst eisini kunna farið fram í stórum.

Útróðurin.

Um víðræði hevði óivað fingist væl av fiski nú. Suðuroyingar hava leingi fingið væl av fiski, og í Vesturhavinum er fiskurin eisini kominn. Á Norðhavinum fæst nógvur fiskur; friggjadagin fekk hin besti Klakksvíkarbáturin 7000 pund.

Telvingin

millum Olaf Andreassen og Føroya meistara í telving, J. P. Henriksen, er nú liðug. Úrslitið varð, at O. Andreassen vann við 1 talvi á muni, og er hann so státt nú Føroya meistari.

Eftir reglunum kann eingin limur av Havnar Talvfelag

Hitler og Mussolini samráðast í Brenner.

Mánadagin hittust Hitler og Mussolini í Brennerskarðinum. Har høvdu teir eina fleiri tímar drúgva samrøðu. Ein tíðinda-maður heldur seg vita, at Hitler hevur latið Mussolini fingið Týsklands krøv fyri friði — og tey eru ikki mjúk — at flyta Roosevelt, ið ætlast at vilja megla partanna millum.

Roosevelt segði seint í gjár kvöldi, at hann hevði yvirhøvur ongan kunnleika til málið.

telva móti honum í ár um meistaraskapin; men ein og hvør annar hevur rætt til at bjóða honum av.

Spik

vilja menn nú meta virðismiklari enn smør.

Tey, ið eiga lítið av spiki, eiga tí nú beinanvegin at vissa sær spik — tað hevur verið lýst til selu í bløðunum.

Skulu skipini liggja?

Reiðarafelagið gjørdi av á fundi mánadagin at lata skipini liggja, um semja ikki fekst í lag um kontraktina, so at staturin kundi veita garanti fyri minstapris.

Lata reiðararnir skipini liggja í hesum neyðartíðum, so er bert ein vegur eftir at ganga: at lata fiskimenninar yvirtaka allan fiskiflotan sum ogn.

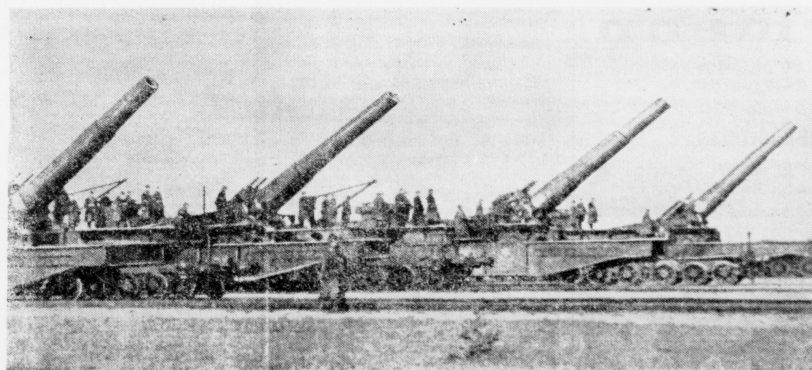
Finnlandshjálpin.

Føroyingar hava eftir førum verið raskir at veitt hinum neyðstadda finnska fólkinum hjálp; særliga hava kvinnurnar her gjørt eitt óføra stórt arbeið.

Tó at kríggid nú er endað, treingja Finnendingar stóðugt til hjáp — nú kanska meir enn nakratið áður. Finnland mátti keypa friðin fyri tiggjundapartin av landinum. Meginparturin av íbúgvatum í hesum landspótum rýmur undan Russunum. Teir vilja ikki koma undir russiskt harðræði. Ein hálv millión menniskjur — sjeyni parturin av Finnlands íbúgvatum — stendur tí í dag útan hús og heim og við ongum útliti fyri at vinna sær fyri hitt dagliga breyðið.

Tað kreyst eitt risaarbeði og nógvur peningur til at fáa alt so toluft aftur í rættlag. Eiga tí Føroyingar at leggja doyðin á at hjálpa Finnendingum, tað teir eru mentir. — Skjót hjálp er góð hjálp.

Frá vesturvígivøllum.

Hóast ongur stórhendingar fara fram á vesturvígivøllum, gongur stóðugt ein javnur streymur av vápnnum hagar. Myndin sýnir stóran kanónar, ið fluttar verða av Franskmonnum til »frontline».

Til keypmenninar!

Tit fáa góða og vælsmakandi saft frá okkum. Saftin verður send út um oyggjarnar í 10-litrisflokum. — Ænsi væl eftir floskunum og sendi okkum tær skjótt aftur. —

S M A R A N